

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Tijdens de komende vakantiemaanden zal ik in *Mijn weekblad* aandacht besteden aan alle hoofdsteden die ik in mijn leven heb bezocht. Het was de jeugdbeweging die mij al vroeg naar Stockholm en Berlijn voerde.

Stockholm 1950

Ooit heb ik geprobeerd de mensen bij de VARA van de kwaliteit van mijn liedjes te overtuigen. Mijn brief daarover werd gehonoreerd met een uitnodiging voor een auditie. Ik reisde met mijn gitaar naar Hilversum. Hoe het toegaat bij zo'n auditie heeft Toon Hermans enige malen op weergaloze wijze op de Bühne neergezet. Je komt in een lege ruimte en ergens uit de hoogte klinkt een stem: "Begint u maar." Je zingt een paar liedjes en de sessie eindigt met dezelfde stem: "U hoort nog van ons!" Niemand die een gesprek met je voerde, iets meer van je wilde weten of je op je gemak stelde. Een kille bedoening die bovendien resulteerde in een afwijzing.

Een paar jaar later drong ik alsnog door tot de VARA en wel via een omweg over Stockholm. We maakten in 1950 met *Nieuwe Koers* een busreis naar Zweden, naar het internationale kamp van de socialistische jeugd. Ik had er een speciaal *Stockholmlied* voor geschreven dat het orkest *De Flierefluiters* onder leiding van Johan Jong regelmatig voor de VARA-radio ten gehore bracht. Ook mijn liedje over *De zeven musketiers* speelden ze graag. In Stockholm ontstond *Zon op een pleintje* dat later werd geadopteerd door de Nederlandse Vereniging voor Volkszang.

In Stockholm ontmoette ik voor het eerst Gabri de Wagt. Hij was daar om voor de radio een paar reportages te maken over het internationale kamp van de socialistische jeugd. Aan die reportages werkte ik ook mee. De kennismaking had tot gevolg dat Gabri mij in de daarop volgende jaren regelmatig voor zijn programma's vroeg. Zo werd ik na de mislukte auditie toch nog een liedjeszanger voor de radio

IJverig studerend in Berlijn. Naast mij Betto Bolt.

Berlijn 1953

Berlijn bezocht ik in 1953 voor een internationale conferentie in West-Berlijn. Het leverde een onvergetelijke herinnering. Er stond destijds nog geen muur tussen oost en west en de ondergrondse reed gewoon door beide stadsdelen. Ergens in West-Berlijn ben ik ingestapt, in het gezelschap van opgewekte Duitsers, terug van het winkelen of op weg naar hun werk. Maar bij de laatste halte in West-Berlijn stapten de meeste passagiers uit en voorbij die halte veranderde op slag de sfeer in de wagons: gesloten gezichten, wantrouwende blikken, angstig stilzwijgen. Zelfs onder de grond voelde je het passeren van de grens tussen oost en west. Het was een onvergetelijke, maar nogal schrikbarende ervaring.

Zomaar een citaat uit de Koran

Mosoel is christenvrij, meldt de krant. Alle christenen zijn door ISIS verjaagd of vermoord. Daarom deze week dus maar een citaat uit het derde hoofdstuk van de heilige Koran: "45. Toen de engelen zeiden: "O, Maria, waarlijk, Allah geeft u blijde tijding door Zijn woord: Zijn naam zal zijn: de Messias, Jezus, zoon van Maria, geëerd in deze wereld en in de volgende en hij zal tot hen behoren die in Gods nabijheid zijn. 46. En hij zal tot het volk spreken in de wieg en op middelbare leeftijd en hij zal één der rechtvaardigen zijn."